

ՀԱՊՏԵՐ ԴԻՈԳԻՆԵԱՆ

ՀԱՆԳԵՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ և ԶԱԻՆԵՑՏԱԿԱՆ

Ա. ՏԱՐԻ Ա. ՇՐՋԱՆ

1888 ԱՊՐԻԼ 2

ԹԻՒ 18

ԲՈՎԱՆԴԱՎԱՐԻԹԻՒՆ

Ազգային ակամթիւն . . . Աղջոյին
լուրիք . . . Ազգ . . . Յառաջարան քննու-
թեանց . . . Յառուրցն Գլուխնեան . . .
Քառական նումայլը . . . Առողջապահական-
շուարձուիք . . . Մէօդ Մէօնովիք :

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ի սկիզբն բնակուն նոր տուր-
ուու , Ազգի ոյտ առաջին առուց
մէջ , անբանաւոր չենք գտնեք անց-
եալ ամի աղջոյին կենսոց վրաց ակ-
նարկ մը նետել , որ ըստ մասին կա-
րի տրախառիթ և ըստ մասին ե-
ղաւ ախբառիթ յոց :

Ազգն այդ սահեալ տարւոյն
մէջ , որոն համար սովորութիւն
կայ ըսել՝ դրաբեցաւ անհօւնութեան
անդունգն , մեծ կորուսոներ ու-
նեցու , մեծադոյն կորուսոներ ,
զար գուշէ անտարրեր անոնք ան-
նըշան ինչ համարին :

Սակայն Օտեանի մը ժաշն կա-
րիք է Զմանքնակ աղջոյին մը հա-
մար լինի ոչինչ , ազգային մը , որ
չի անեք թէ ովլ եք Օտեան , որ իբր
կոտարեալ Հայ մը ապրեցաւ , և
մեռաւ ըստ այնին :

Շիշմանեանի մը մահն՝ անդրա-
դիտի մը համար նոյն՝ ըստն է , և
ոյն օրտին համար՝ որ չէ բարախած
րնաւ աղջային դդ.ացմամբ մը :

Փափաղեանի մահն , որչափ և
շատ լինին իրեն չհամակրողներն ,
անկարելի է շխոսավանիլ թէ Ազգ .

ժաղովնեն կորդեց մեծ երևսփոխոն մը, զոր իրաւամբ գրուառեցին մեծանուն գրադեմներ :

Ազգն, այո, այսպէս մեծ կորուստներ ունեցաւ անցեալ ամի մէջ, դուք և տակաւին քանի՞ք, որք ստհմանեալ էին փառքն ու պարծանքը լինել Հոյուն, այդ դարձան տարածամ հանուր մարդկութեան ծոցն, որ ափ մը հող միայն ունի զանոնք ամիրովելու ու պահելու՝ տեսութենէ, առող եթէ պարունէ իսկ :

Բայց կը հաւատամք մնք հաստատապէս թէ Աղդն առ յաւէտ պիտի միքէ իւր զառակունքն, եթէ կենդանի հն՝ գործակասնաշէս, եթէ մեռամ՝ յիշառակի յարդանօք : Եւ անձնք որ միայն անհատակունութեան սահմանին մէջ փայլեցան, միայն իրենց ընտանիքն ճանչցան, միայն բարեկամներ ունեցան, և անձնք կը կարծէ՞ք թէ մռութին :

Ազգն անհատներէ յիտոյ ընտանիքներէ կը կազմուի, և ով որ յարի ընտանիք մը կրցաւ ունենալ կամ սուեղել, նուո՞չ ոդ տոկար եղաւ արդեօք Աղդին : Արքեմն եւ անոնց յիշառակի յուէտ սուրբ է և պիտի յիշառակուի ընդ միշա սուրբ, այն սումնորին մէջ, զոր Աղդն իւր ազգային սրբոյ համար բացած է անգուստ ի վերտոս :

Աղդին այս կորուսաներն սակայն անդարմանելի չեն, Յանեաններ կրնան մեռնիլ. այլ և Յանեաններ կրնան յառնել. Աղդին ծոցոյն մէջ

նոր Շիշմաննետներ և փափազեաններ կրնան ծնիլ, ով չպիտի մեռնի որ

Կցի սցդ մեծաց ծնուցիչ դարն համեմէր շրյու: Բայց մենք ու դարագայ յուսով օրօրաւելք տռաջներկայ միփթարա: Թիւններ ալ ունինք. երիտասարգութիւն մը ունինք, որ պաղպան ծաղին է, որ պատուի պիտի ըլլայ, կը խոստանաց արդէն կարասաներն գլուխանէլ, և միթէ չունի նք ազդէն հասունացեաններ :

Այս միփթարաթեանց վրաց անցեալ ապրին կը յաւելու իւր բափոփոնն սւս, անցեալ տարւոյ մէջ շատ ինդիրներ լուծուեցան, բազում բայսեր իրականութիւն գըտան, և պատկրեցան ակնիալութիւնք յգալ:

Ուշիթաշի Աղդ, ու Երեղմանատան ինպիրն, որ մեծ բայց մը կը թողողը Եւրոպթեան և Աղդին մէջ լուծուեցաւ, մեծաւ անձկանօք ապասեու կրօնական թերթ մը հըրտակի սկսաւ, կրօնական ժողովն իւր ինունակը կը ձօնէ Աղդին : Եւրոպտեանց պատրիարքական իրնդիրն ի կատար կը համնի . հրեիդեալ Զէյթուն կը վերականգնի ՚ի մօրրաց . Նոյնակէս Ս. Կարապետն Ակիւտարու տառեւլ պայծառագոյն եւս տռաւել շքեղ :

Ստուգիւ միփթարական չե՞ն այս ամենք. գերեզմանատան խընդրով կը ցուցնէ Աղդը թէ յանհունս կը սիրէ իւր Վեհապետն, թէ նմանորինակ սիրով կը սիրուի և պիտի

սիրուի իւր վեհապետէն : Կրօնաւ կոնճ թերթերուն հրատապակմանը մեծ պատկաս մը կը լցուի , կը կանգնի մեծագոյն պատուարն ընդդէմ Հոգատառանեաց եկեղեցւոյ խոռվագար և գայթակղեցուցիչ անմիտ հրատարակութեանց : Հրդեհոց դուհերան վառապանձ լույթունակին ի յոյտ կուծէ թէ Հայն գիտէ զգալ և դթութեան ձեւն կորիտուել այն ամեն թշուտութեանց , որ կոպառնան Հոյուն բարեպաշտական կենաց և դպութեան , թէ այս թշտութեանց վրայ Հայու պէս Հոյուն հետ զատկաց մեծ սիրու մը կոյ , մեծագոյն վեհապետ մը , Որ խոսքի մեջ տիտիւնքն չահմանափակեր միայն , կուտոյ տուատապէս արքայական պարգեւներն իւր:

Անկորիւի է չսրատամիւլ վշտաց . ոյլ միայն մողմենք որ զգացող Հայերն շատնան , սրպէս զի վշտաց պարպէս միշտ հետեւի միրթարութիւնն , և մաղթենք մանուանդ որ յնդ երկար վացելէ Հոյն այն թործը պաշտպանութեանն ընդհանեաւու մեր Բարեխնամ կայսեր :

ԱՉԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ամեն Ա. Պատրիարքն երեք շարթի առաւօտ կայս . երթալով տեսակցեցու արքաւնեաց հրատապակմանը մուեմ . Օսման վաշայի հետ :

Նոյն երեկոյին պալատական յիմապիտ մը պատրիարքարան գտալով՝ Ա. Ամեն Ա. Պատրիարքը Հօր յանձնեց վոեմ . Օսման վաշայի մէկ պաշտօնագիրն :

Ն. Ամենապատուաթիւն առարլով զայդ պաշտօնագիր , Օրթաքոյ քնաց , և գիշերեց Եթաղաքաւկան ժողովոյ տաենապետ վոեմ . Թագուուտ Սիմօն պէյի տունը :

Դատաստանական խորհրդոյ գիւղնը հետեւեալ կերպիւ կազմուած է :

Մհեմ . Գէորգ Էֆ. Գանուեսն Ա. տենապետ

Արք . Տրիգոր Քահ . Աճեմեան Ա. տենապակիր :

Ազգային թերթի մը մէջ կը կարգանք թէ կրօնական ժողովը ուրած է կրօնային թերթ մը Հրատապարտիւլ Ապրիլի մէկի :

Խնդութիւննիս մեծ է ոսկ լըրին վրայ , միայն թէ ոչոյ հրատարակութեան համար խորչեալ թըրուականը մեզի մեծ վատահութիւն չըներընչեք . Խեղճ տաղբիլի մէկ :

Սամանթիոյ Ա. Գէորգ Եկեղեցւոյ թաղ . Խորհուրդն յօժարակամ կրնդունի ազգային վարժարանին մէջ սենեակ մը յառկացնել Գ. Գա-

ւիժտ Քալանժարեանցի մանկավարժական գասախօսութեանցն համար:

Անոյշ չուրի աղբիւրէ (*) մը կիմանամք թէ Սկիւտարու Յ. Խոչ վարժարանն բարեկարդելու և ուսուցչաց ոմանց յաւակնութիւնները զաղելու միտումներ կը ցուցուին Պատ. Թաղ. Խորհրդոյ կողմանէ: Յաջողութիւն կը մազթենք:

Ուրախութեամբ կիմանամք նուե թէ Մայր եկեղեցւոյ նորընտիր Պատ. Թաղ. Խորհրդոյ Մայր Վարժարանին համար երեք հաղիէ բաղկացեալ Հոգաբարձութիւն մը կաղած է:

Այս Հոգաբարձութեան անդամք են.

Մեծ. Մագուուտ Էֆ. Նարկիլճեան
» Յարսւթիւն » Մաստիչեան

» Սիմին » Հանչերեան

Հինգչարմի օր աեղի ունեցաւ Կալամիոյ Խորհրդարանին մէջ «Հուկական մի քանի տառերու հնչու մեջելու համար կազմուած Յանձնաժողով» ոյ երկրորդ նիսան:

Բացակայ էին Յանձնաժողովոյ անդամներէն միտյն Գեր. Հ. Խաչյան, Հրաժարած լլապուն համար և Արժ. Յովհ. Քահանայ Հիւնքեարակէ յէնտեան, բանաւոր պատճառը մը:

(*) «Առոյդ աղբիւրէ կիմանամք» բացութիւնն շատ հինգած ըլլալուն. . .

Ինդիրն բոլորովին պարզուեցաւ, սակայն վերջնական եզրակացութիւնն բանաւոր գտասու եցու յաջորդ նատին թողուլ, որ աեղի պիտի ունենայ Զորեքարթի:

* *

Պատրիարքական նախկին վայսանորդ Արժ. Տ. Արքատակէս տւադ. Քահանայ Գալֆոյեանի օծման և յուղարկաւ սրութեան հանդէսը կատարուեցաւ Հինգչարմի ի Գուրակէօմիչիկ, մորմինը տմփափուեցաւ կակընէ-Գավուի գերեզմանատունն: Վախճանեալն պատրիարքական պաշտօնէն կատ, երկիցս կրնն, Ժաղովոյ մնդամ, և երկարժամանակ Դատաստանական խորհըրդոյ մէջ զործօն անդամ եղած է:

* *

Բերախ Յանաց Ալլողուն՝ աղնուարար Վայեկան Ընկերութեան տրամադրութեան տակ դրուած է վուզուան երեկոյեան համար: Ընկերութիւնն լսուուն մը պիտի կազմէ անդ, յորում պիտի խօսին Աիւսի. Ասուէ, դաստասու գիտութեանց, մրանսերէն լեզուաւ, « Զանազան երեւոյթք ելեքտրականութեան » : Մեծ. Թ. Էֆ. Թէրզեան, Հայերէն Ալինն իրեւ մայր նկատեալ, և Տօք. Տ. Էֆ. Քափանսնեան, Նոյնպէս Հայերէն, «Միջավայրի ազգեցութիւնն ու

ԱԶԴ

Այս օրուելնէ սկսելով՝ այսօնի հրատարակենք Դիսելմետոն Բառարան մը Հարաւանակարսոր. Ընթերցողն պիտի տեսնէ անոր մէջ հացերէն լեզուի բառերուն հարսալաւ Նշանակութիւնն, զոր խնամով հահաւաքած ենք.

ՅԱՌԱՋՈՐԱՆ ՔՆՆԱԽԹԵԱՆՑ

Այս տարի՝ որ նահանջ է, մեր բարեմիտ մամիկներուն գուշակոծ ախուր ազգեցութիւնն անեցու. Մարտի մէջ կոկոի քննութիւնն գործոցական. Մենք սակոյն կը սիրենք յուսով որ այս գէտք այնչափ ծանր հետեւանք մը չպիտի ունենոյ, որպէսիւտեւ այս քննութիւնն միոյն մէկ գաստրանի համար է, և ոյնչափ առատ են քննուելիք իրերըն, որ ծանձրութենէ աւելի՝ զբուարնալի պիտի բլայ:

Ահաւասիկ այդ քննելի առարկայք:

Երկրաչափութիւն, գրահատիւ, կռանկիւնազափութիւն, Մեջենուգիստիսափութիւն, Վկարաչբական երկրաչափութիւն, Սառեղազիստութիւն Ծնդհ. պատմաթիւն Օսմանեան, Աշխորհազրութիւն, Արաբերէն, Պարսկերէն, Հանգերձ գշականութեամբ, Ֆրանսերէն և գրականութիւն, Բագդանք Դիսելմետոն Բառարան մը Հարաւանակարսոր. Ըստ Հարաւանակարսոր անոր մէջ հացերէն լեզուի բառերուն հարսալաւ Նշանակութիւնն, զոր խնամով հահաւաքած ենք.

Կորէն: Հայերէն և գրականութիւն, արդի Հայերէն, անցեալ Հայերէն, հին Հայերէն, նոր Հայերէն, Պարսկան Հայերէն, անգրական Հայերէն, մեռեալ Հայերէն, ողջ Հայերէն, Պատմութիւն Հայ լեզուի և մատենագրութեան, Ակդրունք իրաւադիսութեան, կանոնք գատավարութեան: Փիլիսոփայութիւն իրօնագիտութիւն և սպասման թիւն Հայ-Եվեղցւոյ: Քաղ. Տնտեսութիւն և տնտեսագիտութիւն և Ցումպակարութիւն - Օրացոյց բռնելու եղանակ - :

Եւ ի՞նչ երջանկութիւն որ այս քննութեան հրաւիրուած են ամեն ուսումնասէր ազգայինք. թէեւ ուսումնականք կը մերժուին:

Մինչեւ հիմա քննութեանց կը հրաւիրուէին ուսեալ սնձինք, որպիսիք են վարժապետք, վարժուհիք, վշառակիր տասկակաց զօյգեր, որք այդ օրերու մէջ միոյն կընան միփթարուիլ՝ տեսնելով պատիւ, որ թուղթերու վրայ տպուած տեսակին չեն:

Սակայն այս սովորութիւնն ալ ահա կանհետանայ, հիմա կը հրաւիրուին միայն ուսումնասէրք, ե իրաւամք, զի ուսումնականք ալ կարող չեն այդչափ գիտութիւններ հասկնալու:

Այժմ վարժարաններէն դուքս

կելլեն գիտութեանց մէջ ծերաց-
եալներ, և հին վարժապետներն
կամչնան այդ վարժարաններուն սե-
մաց վրայ իսկ երեւնաբար, անոր հա-
մար է որ այս մեր խօսից նիւթ վար-
ժարանին Տէր-Ճնորդէնն ալ շատ ան-
դամ՝ վարժարանն չդանուիր:

Վնասնելիք առարկացից ցուցա-
կին մէջ կը պահիսն թէեւ ուրիշ մի
քանի ոչ սուազ կարեւոր լեզուներ
որք կաւանդուին աւելի բարձր դիրք
ունեցող մի ոյլ Հայ վարժարանի
մէջ, բայց հոն ալ կան այնպիսի գի-
տութիւններ, որք ուսանողաց ըստն-
ներուն կշիռքը կաւելլնեն, միանիւ
անկարելի դառնալ զայն կրտսեներուն:

Մեքենագիտութիւնը՝ որ կա-
ւանդուի այդ վարժարանին մէջ,
աննպատակ չէ. պիտի ծառոյէ ՚ի
հարկին կեցնելու վարժարանն յո-
ւած մեքենայն, որովհետեւ
ասանկ ծայրացել և սոսկովի յա-
ռաջդիմութիւն մը կատղած և խրա-
տերախ ձիռ պէս բան մ'է, կընայ
զլուխը տանել երիժալ անդունդ մը
նետուիլ:

Տօմարակալութիւնը, որուն օ-
րացոց բունելու եղանակն ուսուցա-
նելը յիշատակեցինք, պիտի սով-
որեցնէ աշակերտոց, որք վարժա-
պետ պիտի ըլլան, անսագլուխներն
սրոշելու գիտութիւնը:

Թիւ առենէն ժամադորձու-
թիւն ալ դաս պիտի տրուի այս
վարժարանին մէջ, պապէս զի ոչա-
կերտք ժամացոցի ի ժամացոյց ե-
ղած առընկերութիւնը հասկնալով
և խնասափելով, մէյ մ'ալ չըր-

դաքեն Ճնորդաւթեան զգուստառուաց
քանի մը քառարդ ժամ՝ դասը պա-
հաս եացելուն համար, թող որ ա-
նոնք գուցաէն ալ կընան նայիլ գա-
սուրանին, ոչք ունին, փառք Առ-
աւտ ծոյ:

Ճնորդաւթեան գիտութիւնն
քիչ մը գործը արած է, գտաւ-
ուոցի Հայք, մեծու մասամբ լու-
սեցիք, որք Պոլսոյ մէջ տնտեռու-
թեամբ կը պարագին, անշատ շտ հաշու-
ածօք չպիսի գիտէն իրենց մենա-
վաճառի այս յափշառակաթիւնն.
բայց անանց բողոքներն, անշատ
սախառաւեառած, չին կընար յար-
գոյ Ճնորդն կոտեցնել, որ զիտէ
միշտ ամեն խոչ ու խութ կոխուել
և օգտակարին ասպեջականութիւն
շնորհել իւր վարժարանին մէջ:

Սյոյ քննութենական յառա-
ջարանն մարտի մէջ, ոյն ազգե-
ցութիւնը պիտի ունենաց վերջու-
պէս յառաջդիմութիւր ազգայնոց մը-
տաց որ, ամենքն միահամեռ խու-
ռան բազմութեամբ, որովհետեւ
ամենքն ալ առու մնաներ են, պի-
տի դիմեն յայդ մեծ վարժարան,
և եթէ բարեխազգաբար չէնքն ալ
չփլի, տղայքն պիտի խեղգուին,
ապայքն ոչ միեղդուին, ուսուցիչ-
ներն պիտի յուղուին ու ուղարին,
եթէ ուսուցիչներն ատանկ բան մը
շըլլան ոչ, Ճնորդնութենէն կը վախ-
ցուի որ ազգայնոց ուսնատրուի և
ծափածայի քաջալերութենէն յա-
փշուակուելով վերանայ, և մեզի
թողու միայն վարժարանին շէնքն
որ ըստ ինքեան քարէ ու փայտէ

զատ ոչինչ է . Հա՞ , մոռցանք յիշերութե կղմինալոներ են որ կը ծածկեն այդ շնչք վրայէն , չըս կողմէն ունենալով ընդհանուր Սղգին օրհնութիւնն ի հավանաբար թիւն :

ԲԱՌԱՄԲԻՆ ԳԻՐԻՒՆԵԱՆ

ՀԱՄԱՅՆԱԹԻՒՆՔ

Ա գ Հուսարոնկ պայտկան
Լ գ Ֆատուկ պայտկան
Ա ա Ածական անուն
Ժ ա Միջակ անուն կոմ ածական
Դ դ Գերանուն
Ա ս Նախազրութիւն
Բ Բ Բայ Ներդորժական
Բ չ Բայ չէ զոք
Բ կ Բայ կրասուրական
Ժ շ Ճ Ա Յակաց , շաղկապ , ձայնարկութիւն խառըրի
Ա հ Արդի հայերէն
Ի հ Հին հայերէն
Ա ա Հին աշխարհարառ
Ժ թ Փողովովական բառ
Փ թ Փաստաբանական բառ
Մ թ Տաճկերէն բառ
Դ թ Տաճտկան բառ
Գ թ Գողգիարէն բառ

Ա

Ա . Առաջին առ առ Հայ Երգուին այլարքէնի . ձայնաւոր է :

Գլխադրի ձեւին մէջ կը բաղկանայ երկու անհողջ ակաւոյէ և մէկ կրարտէ այսինքն . քէօք մնացած

ակաւոյէ . ուեւընի այն է գալթուան ուռուհի գործածութիւնն այսպէս ըրած է :

Բալը և նօտր գրերու ձեւին մէջ երեք ակաւոյները ամրապղ կը պահէ , այս ձեւ Ա գրոյն մանկութիւնն է :

Ամեն ու մ և ա (4) - Այս բառ օտար ազդէ մատ գտած է օր մը , Հմիշտիր ո՛ր թուականին , առալը ի զանելով մեր պատուական Երգուին գուար :

Այս բառին համար երեխն աղօնոյ մէջ վիճարանութիւն ալ եղաւ թէ և սվ թէ և ալ գրելու է . հետզհետէ վիճարանութիւնը տաքցաւ , և վիճարանք օր մը քիչ միաց , որպէս կընեն ամեն Հայ լիճողք , իրարու գլուխ պիսի պատռէն . բայց գոհութիւն Առուծոյ խնդիրը լրւծուեցաւ , այսինքն Հը համբաւեցաւ աղէկ մը թէ և ոլթէ և ով գրելու է :

Գիսդինեան բառարան կը պատռիրէ այդշախ կարեւորութիւն չը տալ այդ բառին . որ աներեսութեամբ մեր մէջ մանելէն ետքը՝ այսչափ կորիներու ալ դուռ բացաւ :

Ումէն կընշանակէ , եթէ իբրեւ ածական գործածուած է , մաս մը միայն , եթէ իբրեւ մակբայ . հայ , Հայ :

Օրինակ . - Գալ շարթու ամեն պարտքս պիտի վճարեմ . (մաս մը միայն) :

(4) Ցես ՚ի համառատոթիւն :

Անուակ. ու ա - Այս բառն բան
հայերէն է, այսինքն և եպի բառ է,
թէեւ ումնաք լեզուարանք իլ պըն-
դեն թէ Ամերիկայի ներսի կողմե-
րէն եկած է յիսիտ սոսկափի փո-
թորիկի մը միջոցաւ, երբ տակաւին
Գոլոմազոս Ամերիկան չեր գտած: Լազ-
ուաբանաց այս անսակ վէճերն որ-
դահատելի են, սրովհետեւ ոչինչ
գիտեն և կը կարծեն զիսնալ անեն
ինչ: Մեծ յշո ունիմք թէ Դիսկին-
եան բառարան վերջապէս ճշշմոր-
տութիւնն յերեւան պիտի հանէ:

Անուակ բառը երկու նշանա-
կութիւն ունի, մէյմը կը նշանակէ
«ետրամազ», արսը «որ հիմակրւան
դպրոցականներուն համար շնուած
է առաջին գարուն մէջ երեւելի հա-
յադեսէ մը, որ և ամրգակէ մ' էր»

Օրինակ . - Անուակ, աղայ, Ա-
նառակ աղջիկ:

Անուակ բառին միւս նշանա-
կութիւնն է «լահանաց», նմանողա-
թեամբ զարցուած, որովհետեւ լա-
հանան ժամանակ մը առխ էր, պըդ-
տիկ ծաւալը և գետնի տակ, հո-
քք անտակութեամբ թէրս գար-
ձաւ, և սկսաւ ծաւալը և բարդե-
րը շատցնել, տար համար կացուե-
ցաւ անառակ . - Օրինակ, այս տա-
րի անառակները շտա շաճեցան, օ-
գերուն ոսաւակութեանը պատճա-
ռաւ:

Առաջին ա ա Այս բառին
ծնունդը անյիշտառկ ժամանակինեւ-
րու կը տրուի, զրհեցեղէն աղասե-
լով կըցած է հասնիլ մինչեւ մեր օ-
րերը:

Բայց նշանաւոր ժամանակութեամբ
մը իմաստի մասին : - Առաջ՝ կը նր-
շանակէր «իլք» բայց հիմա կը նշա-
նակէ՝ վերջին . առաջ համար է որ
հիմանակ ան շրջանուարտ աշակերտ
ներուն ուզգաբար Առաջին է իւր
դասերուն մէջ կըտաի:

Օրինակ, քեզի օւնեցած հա-
շուս, բարեկոմ, յաջորդ ամսոյն ա-
սացին օրը պիտի մնաքրեմ . + այ-
սինքն վերջին օրը :

Աղաւնի . 1 ա և ն գ. Այս բառ
իրբեւ յուսուկ գոյական հնաջական
անուն է, իրբեւ հոսարակ գոյա-
կան թռչնոց անուն . բայց գիտնող
ովէտք է որ այս հնաջական անունն
թռչնոց անունն փոխուելուն մէջ
զիցարանական վէտ մը կայ: Հայոց
կուապաշտութեան ժամանակ, տոկէ
միւշը ՅՅՅ տարի տուած, Հայ երե-
ւելի մը իւր քրոջ հնա սրարդու-
թեան հոմար աներեւոյթ գաշտ մը
կերլիայ, աղջիկը ճերմակներ հալուած
էր . որովհետեւ այսն օրը նշանաւոր
երկուասարդէ մը նշանաւած էր Ավանց
սրարդութեան դաշտու միջացին այդ
երկուասարդն ալ սրաի ելուծ էր
միայնակ . անսակլով իւր նշանածը
հուժկու մորդու մը հետ ձիու մը վե-
րոյ, նախանձը կոկի շրջան ընել
իւր մէջը, քանզի չեր գիտեր թէ
եղբօրը հետ էր տղիկը, կը լորէ
լոյնալիճ տղեղը և այնպէս ուժգին
կը հարուածէ զողջիկը կոնակէն, որ
պարզ մանելով՝ եղօրշ կործքէն
գուրու կիցէ, և երկու քը մէկէն ձի-
էն կը գլորին . բայց հազիւ թէ գը-
րած էին երկու քը մէկէն յանկար-

ծական կերպուրունակովսա թետմբ մը
թռչնոյ կը փախակերպին , և կեր-
թան կը թառին մերժակոյ ծտուի
մը վրայ , Երիտասարդը կը զղաց , և
խնդրացն աեզեկանալով՝ տնձնաս-
պանութեան կը դիմէ : Այդ օրէն
ի վեր այդ եղբայրն և քոյլ աղաւ-
նի կը կազուին . անոր համար անբա-
ժան կապրին , և ավու , վուր գո-
շելով՝ կանիծեն միշտ իրենց սպա-
նիչն :

ԱՌՈՂՋԱԲԱՆԱԿԱՆ

Բ.

ԸՆԹԱՎԻՔ

Այս երկրորդ դասերնիս կը
խօսի բարոկեաց վրայ , որովհետեւ
ախորժակ բացող և մարտզութիւ-
նը դիւրացնուղ առաջին գեղն ըմ-
պելիքին է :

Ուշադրութիւն և ունկնդրու-
թիւն :

Է՛ք երբեմն , յորժամ ոչ էին
այսօքան գինետուններ , պարսեցիք
իրենք կը պատրաստէին իրենց տան
համար պէտք եղած ըմպելիքն , օ-
զի , թէ ամի զ թէ մասափքու , դի-
նի , կարմիր թէ ճերմակ , և աւրիշ
ամեն աեսակ ոգելիցք , որոց պաշ-
տօնն է վոյրիկնական վեհութիւն
մը պարդեւել մարդ արարածին :

Այդ ժամանակն անցաւ , առտնին
արդ մն ծ ձանձրոցին յօդո ցնդեցաւ .
Հիմու , երջանիկ ժամանակի , ամեն
բան պատրաստ ձեռքերնիս կընայ
դաւ , ատան և դիւրաւ , և մար-
դիկ կընան գոնէ այս մասին անհոգ
անկողին մտնել առջի Երիկութիւնէ ,
կը մնայ միայն դիսնալ թէ
այժմու այսօքան ըմպելիքաց մէջէն
ո՞րը ընարելու է և ի՞նչ քանակու-
թետմբ առնելու է , որտորիքն ա-
ւելի տոկումիշ տուածի խսպիրիժոյին
թէ կիներն ալ կընա՞ն անդաս դոր-
ծոծել զայն :

Զեմ անշեր լու մը որ բժիշկն
աղդային հայ թերթի մը մէջ խօ-
սելով պիբայի և այլ եւ բապտիկան
ոգելից ըմպելիքաց վրայ՝ ըսած կը
թէ պուլոյ համար ամենէն անմիտա-
պըն օգին է , անշուշո խորհելով որ
պոլուցի հայոց բազուգնութեան ե-
րեք չորրորդը ալքոլ է , և մէկ չոր-
րորդը միայն միս , ոսկի , արիւն ,
մորթ ևն Այդ բժիշկ , որոյ հմառ-
թիւնն թէեւ չենք ուրանար , չը
ճանչնալով հանդերձ զինքն , կերե-
ւայ թէ ալքոլի մասին սխուլ գա-
զափար մը կարմած է . հետեւելով
միայն իւր նախարդաց , որք սովո-
րարար նպաստաւոր կերպին չեն.
խօսիվ այդ ոգին նկոսումամբ :

Այլ մենք հետեւողութիւնն
բաւական չենք գաներ նշանաւոր
հանդիսանալու համար , թէի հիմա
ամեն հայու ըստ ազդի - բւնած
ուղղութիւնն այս լինի , պէտք է
հեղինակ ուղարկ ջանալ . հո՞ս , է
փառքն : Եթէ եւ բոսպացի դիտուն-

ներ պատգամներ կորուսն, հոյերն ի՞նչով պակաս են անոնցմէ:

Այս համովմամբ է ահա՝ որ մենք հետեւ ոպութիւնը չենք ընդունիր, հեղինակ կը հանդիսանանք և մեր կարծիքները կը յանձնարարենք ընդհանուրին:

Երբ ճշմարտութիւն մ'է թէ մեր բազմագրութիւնն այսպէս է, և հայն շատ աղդերէ տռելի հռւժկու կտզմ՝ մը կը ներկայացնէ, արքօրին օգտակարութեան վրայ երկարաբանել բանաւոր չէ. միայն անոր վրայ պիտի խօսինք յու ցունելու համար թէ որչոփ կրնայ առնուիլ, և որշափ կրնայ չառնաւիլ:

Եւրոպային շոգենաւոլ եկած ըմպելիքները առագաստանաւով եւկած ըմպելիքներէն ընտիր չեն կը ըստր ըլլուլ. որովհետեւ համբածու իր կապահունէ ալքօն, որ նադիք ըլլալով չկրնաւոլ գետնի տակի բնակչութ կոչու ընթացից բոյց երբ միայն շոգենաւի միջոցու եւրոպական ըմպելիքներն ընդունիլ կորելի, պետք չէ ականջ կախել անոնց ապահութեան:

Անխօսիր գործութելու է գօնեառք, վերմաւու, ապսէնու, ալէու, պիրու, և ինչ որ ալքօլ է:

Աւքոնն է մարդկացին մեքենայն շորժման վիճուկի մէջ դնող ածութը, սլքօնն է որ կոստալել կուտոյ մեղ սոսկացնող քաջապործութիւններն:

Կմներն որ ի բնէ երկչու են, պէտք չէ երկնչին ալքօլէն, այս սքանչելի օգւոյն պանեօն աւելի

օգտակար կրնայ բլալ կտնանց՝ քանի կաթի որանեօն, որ մարթի համար կալքացացիչ կը համարուի:

Այսուհետեւ, քիչ շատ փորձառու արդէն ողբօլի գործածութեան, հարկ է իրը չընազագիւտ դեղագիր ողահին հետեւ եալ յու ցակն, և ըստ այնմ վարուին իրենց խմարանական կետնքին մէջ, որ կենդանական կետնքին երկարութեան պիտի նպաստէ, և ապադոյին պիտի ունենայ Հայ Աղդը գարերով սեռանաւութեալ կենդանի անհամաներ, իրը կենդանի հնութիւնք, զորս բնուածելու համար եւրսպահն աղգերն ողետք չափուի ունենան գետնին տակերն իջնելու, կապահելով այսպէս գետնաբնուկաց մէկ իրաւունքն ։

Արու և էդ պատահեաց համար

Ճաշէ առաջ 100 տրամ. ճաշէ առան 150 տրամ. ճաշէ յետոյ 200 տրամ.:

Արու և էդ երիտասարդոց համար

Ճաշէ առաջ 200 տրամ. ճաշի առան 400 տրամ. ճաշէ յետոյ 600 տրամ.:

Արու և էդ կատարելոց համար

Ճաշէ առաջ 300 տրամ, ճաշի առան 300 տրամ. ճաշէ յետոյ 800 տրամ.:

Արու և էդ ծերոց համար

Ճաշէ առաջ 400 տրամ. ճաշի առան 600 տրամ. ճաշէ յետոյ 1000 տրամ.:

Այս գրութեամբ քիչ ատենէն բոլորովն արքու կարելով պիտի թռչնք վնք, վեր, այնքան վեր, որ բարը ազդեր պիտի ստիպուին այլ եւս գիտակայ գիտել զմեղ, պիտի մօտենանք լու մայս, պիտի բնակինք անոր մօտ, թերեւս անոր եղբայր պիտի բլանք, և ծիւ լվանք մէսնի թնդանօշով զեպի լուսին ուզեւող խելացիներէն աւելի երջանին:

Անանք որ մեր գոտերուն վրայ ինքնին կամ տանձինն աշխատելով կարող չեն լու ըմբռել զոյնն, և պէտք կզգուն գպրոց և գտաստու ահանել հմտելու համար և ի գործնականին, կը խրատեմք զանոնք երթալ և յաճախել զումագափուի կամ լոնկայի կամ Սամաթիսոյի օգիտանական վարժութաներն, որ իրենց տեսակին մէջ կեղրուական են. բուն հոյերէն բառով՝ առաջնակարգ:

ԹԱՌԱԿՈՒ ՆԱՄԱԿԸ

Մանզումէի կիրեար անուն բաղնիքը քեար լրագրուն մէջ կարդացինք անցեալներն վանոյ մէկ գիւղէն ուղղեալ թոռնիկ ստորագրութեամբ անուշիկ նամակ մը, արժանի ընթերցման: Նամակադեր թոռնիկն կը փոփաքի որ իւր այն նամակ բոլոր աշխարհ կարդայ վթող թոռնը կամ գրածն աղէկ կար-

գայ պօվանդակ աշխարք»: Մենք խորհնելով որ Մանզումէի միջոցաւ նամակադրին այս վախաքն չկրնար երագործուիլ, ահա զան նամակ Լապաւերի մէջ կարուատպինք, և կը յունձնաբարենք կարդալ ամեն Հայու, մեր մասնաւոր գիտողութիւններն կցելով անոր պաշն, ուրով թոռնիկան նամակն կը դառնայ կը մինի գիտաւոր աստղ մի:

ՈՀՈՒԱՓԻԿ ՆԱՄԱԿԸ

Իմ խիւկիւ կառը զավոթաճի աղա,

Էսոր նորէն կը կեռմ յո մօտ իմ էսա թզմով կը կատարեմ իմ խօսումնենքն թէ խապրութեզ մէլ նեմ քէյ խունը վէ արուատ խապար տիրամ մէր հարանակոն երկրի զմէն ահպից քո պատուելի կարդացողաց :

Իմ սիրան ել խոկին ել շատ ուրսիայու, երբ կորդոցի իմ թուզիթին Զեր աղջանէր Մանզումէի մէջ ուր սիրակ կօխել ե՛ը իմ էսա գեղաւորի վէ անճունի, պարէ խմառութէնով շարադրամ գիւղն, Աստված, որ աշխարքին զմէն բաներ կը տեսնայ, քո կանաչ արեւ պախի, վէ քո մէկ օրն հազար ելի:

Շանորհնակալ եմ քեղին դազմանի ջան ազա, որ քո սէրսուը (անկեղծ) սիրոն ել ցաւցեր է իմ կիսոսիկ պապու մեռնելուն վրէն, վէ գըլած երբ թէ իմ Մանզումէն բաց կանեմ իր թոռնիկան իամար:

իմ աշխչ լոռ զազաթաճի ա-
զաւ դաւ կարդալուն «խռա» պի-
տես, խմառուն վէ տրուատ ճամ-
պախներ Նշանց կը տաս մեր խռա-
կոր հայերուն, խոր ապայ ինչ
կետի որ իմ մեու խթ քո ձեռք կը
խռանի, կը կարդաս, երիժու կանեմ
հիւ հիւ ՀԵՔԸՐՈՒԽԵՍ (բնաւ չբարկա-
նաս) իմ՝ զրի շորագրութենի վր-
ըն, մոնքի քո ծառէն ջաւանկա-
տան չէ գնացած, Առամզոլ չէ տե-
սած, վէ մեր երկը մէջ քե-
րականան թիւն աղջի զիսցով վար-
ժապետ ել իր ձեռքի մէջ չընկած
է: խռա մէկ բան ել տահօթ իմ ա-
զին թէ իմ՝ սիրու ամեննեւն չի ցաւ-
սի մուանկատան ջունալուս խռանը
նաշու որ ափանազներ կատեն քի ե-
տա երկիր զալիւու մարդ մը իր խռ-
ին ել մարմին ել կը կարօնայու:

Ընցած օր փառթաճի ապան քո
զազաթաճներ բերեց մեր գեղ, ձեռք-
էն առի դ'նացի մօտ մեր կար-
դացւոր (ասեալ) տէր տէր վէ գե-
ղիս զմէն մարդերն ել եկան մըսիկ
տալ ձեր կտղէթին թէ ինչ դըրած
ես ինսոր մէն, կազէթէն բոցի
պանձը (բարձր) ձէնամ կտրդացի
երր լոեցի որ Միացեալ ընկերու-
թեն էստ տարին ել, ուրիշ տարի-
ներուն պէս խօսու աղջիկներ տի
ժողիթ Առամզօլի փալցի մէջ, վէ
պէտն ջնէլներուն հետ ահ խռաց-
ցընէ, ևս հիւ հիւ չեմ տիսուծ
Առամզօլի փալցի էստ խռան, պու-
լէ Ստամզօլ տիսնող մեր ուէս Մոր-
տէլի մանչ Յարութեն կըսայ որոց
(ալատմեց) զմէնիս (ամենուս) թէ է-

տու տեղ փալցի մէջ կրես դոց (մաս-
քէլի) Փըստանին մըստանի կոկնա-
ներ ջնէլ մարդեր կը կրկնեն իրիկ-
վնետ չում տուաւն կը խռան, վէ
կը թըննեն մեր երկը քէջակնե-
րոց նըման. Էստ պատմութունի
վրբէն ւենք զմէնքս է ՄՇՇՇԱՎՆՔ
մինացինքնը: Էստ բանի վորէն շատ
մին ՀՅԱՂԱՆՆԵՐ արեցինք մէջ խարապ
արքինք թէ էտա ընկերութենի
մարդեր ևս ծուռ են (անխելք) որ
իրենց ծուռ խելքով աղջիկներ վէ
կոկնաններ խազցիննելով մեր երկը ի
ճամթերուն վարժապետներ տի խրբ-
են, ևս չէ էտա մարդեր հիւ հիւ
տողի կրթութիւն առած չեն խռա-
պաով իրենքէ արուստ քելի չեն
զիսեր, խռանք Էտա ճամխով վու-
շեր կը անկին կիբեն աշխարքին
կասին քի վարդ տի բրանի, գոր-
ծերով սեւ կը ցաննեն մեր խեղճ
հայանական աղդի մէջ կիբեն աշ-
խարքին կասեն քի սիստակ (Ճերմակ)
տի ըրմնի, իշտա էստ տեղ մեր գե-
ղագուցի խելք շը խռանէ, էտա եր-
կու ճամպախ բնութենով վէ մըտ-
քով իրարու զրժ են չում Աստծու
դուռ: Առաված մեր աղդի վերջ
խէր անի, ինչ է սա մենք կերթանք
տնտութք (անդունդք), թաղ թոռ-
նըկան էտա գրածն աղէկի կորդոց
պօմանդար աշխարք թէ նոր ըսկու
չէ (ճշմարիտ չէ) թաղ զիս բանեն
սեւ ծով թալեն թաղտուո՞ն ել
բան չասի իմ խեղտվելու:

Մըկայ իմ կաղութաճի աղա-
յին տամ ուրիշ մակւմոմներ, է-
տա ձմեռ մեր երկը իստված էլ

նեղացաւ, տեսակ մը ցուէն մեր անտառներն շատ խառան, մեռոն վէ խարիսներս պալ զի ճմեր մեռան ծաղիկի հիւ անգութենէն. Առաված մեր թաղաւորի ու մազր (կեանք) երկէն անի, որ իրիշկի մեր տարտի վըրէն վէ մնոր կէ օրսոյ դարձան տանի:

Վան քաղաքի մէջ ախոււաթենէ (առ և տուր) գագրեր է, զմէն մարդ ձերք ծոց կը մատծի վեր իր քիւ լիթըթին, բնցած օր քաղաք գընացի որ չափ մը ցրեն տանէի ցանքի խամար պալէ չի կրցոյ առնել. իւնքի տաշ (առաջ) մէկ չափ կաշտին 30 զրուց, մըկու կռւտան 55 զրուց իւնէկ օր ել մատօսուս քաղաք տի երթամ գործոցներն առ պարզափեմ վէ իմ գեղագորի գրիշով էկող ամսան իմ աղային գըրեմ:

Ո՞չ առաջ մընաք զմէն օր...

1888 մարդ 1
ի Վան-Աւանց գեղ.

Թոռնըկան այս նամակին մէջ քանի մը կէտեր կան, զրու ու շուգրաթեան առնուլ բանաւոր էր:

Ցաւ կը յայտնէ թոռնիկ, որ իւր գիւղին մէջ վարժապետի չգոյալթեան պատճուռաւ չէ կարողացած Հայերէն լու գրել ու անիլ. այս ընթացք շատ գովելի է, որովհետեւ երբ մարդ իւր տղիառութիւնը կզգույ, արգէն քոյլ մասսած կը համարուի գէպ ի յառաջդիմութիւն. մեր պողսերնակ գրիչ

բռնադիներն եթէ թոռնկան չափ դժաղոզ լինէին իրենց տղիութեան, մանուանդ որ հոս մըջոցներ ալ կան յառաջդինելու, ո՞րչափ ընտիր հայագէտներ պիտի անենայինք արդիօք, և պիտի դադրելն լրաց բաց ու մոնուոր հրատարակութեանց մէջ երեւ ցած այն նշանաւոր սխալներով նշանաւոր գրութիւններն, որք Մեսրոպոյ Սահակոյ և այլոց սղնպիսեաց փոշիացեալ երեսներն անգամ կը կրամըցնեն, և կը յաւելուն Հայ գրականութեան ոյնպիսի փոյլ մը, որ մառախուղի նշյիմաստ է:

Սակայն իւր գիւղին մէջ վարժապետ չըլքալուն համար ցուելու չէ թոռնիկ, որովհետեւ՝ պետք է խոստավանիլ որ՝ այդ չգոյալթիւնը երջանկութիւն է եթէ Վանայի վարժապետներն ալ, մեր վարժապետներուն ինմանին ասօնք հոս քառասու հազար հատ են, և բառին բովանդակի իմաստով վարժապետ՝ հազիր 20 հատ կան, բոել է հազար աշուկերս-վարժապետի կէս բուն վարժապետ կիյասյ: Հիմա վարժապետներուն ուսուցանելու խնդիրը մասսաննջութիւն կը որսունառէ տեսի, աշուկերուց ուսուցանելու խնդիրը երկրորդական է:

Թոռնիկ Գրէնկիսթան չգացած ըլլալուն համար ուրախութիւն կրգգայ, այս խօսքը չիշ մը զարմանափի կը թուի մեջ. ո՞չ ապաքէն ամեն կերպ գաստիարակութիւն կը բարացէն կուգայ. օրինակի համար հագուելու Աղապատիարակութիւն,

քայլելու գաստիտրակութիւն, պարելու գաստիտրակութիւն, խօսելու գաստիտրակութիւն, քոռելու գաստիտրակութիւն, քուշումբելու գաստիտրակութիւն, դաստիարակուելու գաստիտրակութիւն, և մենք չունինք մասնաւոր Հայ գաստիտրակութիւն մ', որ այնքան ճոխ գաստիտրակութեան գիմաղը երազ՝ կարենայ վայրիեան մը իւր գլուխը ցուցունել:

Հայ գպաց մը կը կառավարուի գայիական մէթոսով, որիշ մը՝ ամերի եւան, ուրիշ մը գերմանական, և մը այլ՝ այս մէթոսութերուն ամենուն մէկն խառնուրդով: Աւորի թունիկ թող ներէ ըսել իրեն քաղաքավարութեամբ թէ այս պատագուցին արտասահման կը սխալի, նոյն սխալը կը գործէ, երբ սպազոյի ձայն առներով մազեցը կը տնկուին: Պէտք է դիմանայ որ մարմանարդուկան է պալօն, դեղեւաս սոգերն կը հաստակէ, հաստառուն սոգերն կը զեզեւէ, ակար կործ քները կը զօրացնէ, զօրաւոր կործ քները կը տկարացնէ, վերջապէս՝ անանկ ըսներ կընէ որ ըսրիներ են, և բարեգործութիւնը պախարտելի չէ:

Հայոց Միացեալ ընկերութիւնը իրաւամբ կընուին գիմել այդ բարեգործին, քաջալերուիլ անկէ, և անով քաջութերէլ Հայ վարժարաններն, զորս բացած և գոյած են բացած ի սփիւռ աշխարտելի չէ:

Առ այժմ այսափ առ Թոռ-

նիկն՝ առ ձադուկն իւր հաւոյն, առ այն որոց հայերէնն շամ գերազանց է պալոյ հոյ գրիչներուն շատերէն:

ԶՈՒՄՐՃԱԼԻՔ

Պարսն մը մասւոր հիւանդաթեամբ բանուած մէկ բարեկամի բժշկի ներկայացնելով, կը պատմէ մնոր՝ այդ գժբաղդ անձին հիւանդաւոթեան պարագաները իւմեն մնձին վրայ պատահածի պէտ, որպէս զի իւր բարեկամին կառկածանաց առղջի չուայ:

— Ճօքթէօս, զիմուու մէջ սաստիկ կերմեւթիւն մը կզգամ, երբեմն յաւսահատութիւն կունենամ, երբեմն ուրախութիւն, երբեմն կը լսեմ ինչ որ կը խօսին, երբեմն բրնաւ չեմ լսեր, կը բարկանամ մերթ և ահա յանկործ կը հանգարակիմ, ինդալս կուգոյ և ահա կարտասուեմ. և

— Այս խօսքերն կընդմէջէ յանկարծ գժբաղդ բարեկամն զորմացմամբ. եղբայր, այդ բաներն ես ոլ կզգամ կոր:

* * *

Երեկ կը իրիուն յանկարծ Սկիւտարու նաւամատոցյն բռնկելով, հրդեհն բանաշունչ հովէ մը խրախուսեալ ոկտու շարունակել ծու-

վուն վրային և մինչեւ հանգիպակաց եզերքին մատելն հրոյ ճարտել եղաւ մէկ ժամանակ մէջ։

Այժմ կը խորհուի նոր ջուր բերել տալ ծովոն այդ հրկիվեալ մասն նորադելու համար

Հաւատացյիր ապրիի մէկն է :

* *

Ի մահ դաստալարտեալ նշանաւոր սճրագործ մը՝ հրաշալի ճարտարութեանուր կը յաջողի փախչի թօքեթի բանտէն գլխառուն առջերեկցին։ Այս բան մած յուզում՝ յառաջ կը բերէ, ամրող սատիկանութիւնն սոքի իելլայ. կորոշեն յետաձգել տիսուր գործովութիւնն Սակայն իւր վախուստէն մէկ ժամ յետոյ սճրադարձն կը դառնայ ՚ի բանաւաննայն հանգարանութեանը և կը խնդրէ խցիկն առաջնորդուիլ

— Ներողութիւն կը ինդրեմ, կրսէ բանտապահին, այն անձկութեանց համար, զոր պատճառեցի ձեղ, դացի իմ սափրիչիս՝ մաղերս կտրել տալու, բայն ինձ թէ՝ դիմքը աղէկ շիկարե՞ :

* *

Սրճարանի մը մէջ :

— Ցղայ, այս տօնինոն անտանելի է, քարերը կոտրած են և վրանին նշաններ ունին։

— Ցղան, հեղնական ժպտումը, պարոնը կը յաղթուի կարծեմ

* *

— Խնչպէս Պ. Մնեիկ գործ մը գտա՞ր։

— Վիճակին կապասեմ բարեկամ։

— Եղբայր վիճակին տահատ Յամա կոյ։

— Զէ ճանըմ, թէժիկ ընկերութեան գործակառար ըցառչու համար անունս վիճակառու վին մէջ է։

— Է՞հ, ատոր պարմանաժամը աւելի աւելի երկոր է։

* *

Դաստիարակ մը առ աշակերտներ նոհաւա թօփի յին հայերէնը կրնաս շննել։

— Եթէնոփ մեր խոհարան աշղէկ գիտէ, երեկոյին հարցունեմ։

— Աղէ՛կ բայց, հայերէն թաղ շննել։

ՍԵՕԶ ՍԵՕՀՊԵԹ

Էվրօրա դրալլարընուան պիրի պիր կիւն քէնտի վիւքէլասընը ոկերապէր ալարագ ավա լըդարլար, տաղտա կէզինիրքէն պիր չօճուզա բասթ կէլլակ, չօճուք տիգդաթլը

ճա պունդարոս պատմոքուա օլուալ
վիւքէլա տախի ավ վուրմագ իշխուն
պիրագ իշերի կիտերէրք, գրալ չո-
ճուղա սօրար :

— Զօնուք նէ օ գատար տիգ-
դաթլը պագըյօրսուն, սիւայ խոէր :

— Զօնուք սէօյլէր քի . ծուն
իշխուն պագըյօրում քի գրալ հան-
կըսը տըբ :

— Գրալ չօնուցա սէօյլէր քի ,
կէլ աժքըմն տրդասընա պին օն-
յարըն հանկըսը քի շարկասընը չը-
դարմազոա գրալ օ տուր տէյէրէք
չօնուզու աթըն արդասընա ալրալ
վիւքէլանըն եանընտ կիթաիքնէ
հէրաի պիրտէն շարկասընը չըդա-
րըբար :

— Գրալ սօրար չօնուցա, շմէ
ախ թանըտըն դրալը ,

— Զօնուք թաանիւպտէ գա-
լարագ սէօյլէր քի . պիդտէն չպաշ-
գա հէրսի տէ շարկալազընը չը-
դարտրըսը , շմաի գրալ հանկը-
մըզըգ :

Ա.տէմին պիրի պիր պահճէտէն
իշերի կիրիպ պաքար քի աղաճըն
ալթընտա պիր գաչ քիչ սէօյլէ-
շիպ կիւլմէքտէ տիրլէր , եանկարը-
նա կիտիպ օթուրուր . պիրի սէօյ-
լէր .

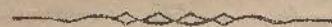
Պիր հաֆթա պուրտա օթու-
րալըմ պօղագ մէսարիփի պէնիմ
իւզէրիմէ օլուն , օ պիրի տախի

տէտի քի չալիը տա պէնիմ իւզէ-
րիմտէ օլուն , հէրսի տէ իւստէրի-
նէ պիրէր մէսարիփ ալորլար , պու-
տտէմէ սօրտուլար սիզնէ՝ ալըրսը-
նրդ իւղէրինիզէ .

— Էկէր պիր հաֆթա եանը-
նրդտան պիր եէրէ կիտէրսէմ , Ալ-
րահըն նանզէթի տէ պէնիմ իւզէ-
րիմտէ օլուն , ճէվուպը վէրտի .

Իքի հըրարդ օրթաք օլուալ պիր
կիւն արգատաշը պիր սաաթ չա-
լըպ արդատաշընա վէրիր քի կէօ-
թիւր չարշուտա սաթ , սաաթը
եօլուա չալուրըր կէրի տէօնիւպ
օրթազընա սէօյլէր .

Զարչըտա քէսաթլը օլուա-
դունտան սէլմայէսինէ վէրտիմ ,

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՈՐԵՆ - ԱՐԱՄ ԱՇՃԵԱՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ ՏՊԱԳԻ. ԱՐԱՄ ԱՇՃԵԱՆ
ՆՈՒՄՈՒՑԵԱՆ ԽԱՆ ՎԵՐԻ ԹԱՐԿ ԹԻՒ 7

معارف نظارات جليلة سنت رخصتبه طبع او تشندر

نومنو ٥٦